

ACC. NR. 1972.

Landskap: Skåne Upptecknat av: Fru "Per Johans".
Härad: Ingelstads Adress: No. 27, Löderup
Socken: Löderup Berättat av
Uppteckningsår: 1916 Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckningen rör

sid.

Bäckahästen.

1

Spökeri vid Ramshögsstenarna.

2

Gengångare.

3

Spökeri.

4

(Ystads Allahandas pristävl. 1916.)

S:a 4 sid.

1972

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

Bäckahästen.

Eftersom jag läste i Eder tidning no. 67 för den 21 mars, fick jag för mig att nedskriva, vad jag själv har hört berättas av min fars mormor och vad jag själv hört och sett. Jag är just ingen brevskrivarska, men jag skall i korthet berätta, vad jag vet. - Min far het Johan Börjesson och han bodde på no. 33 Hagestad, och detta är vad han berättat om bäckahästen. Han hade en gång en "ögapåg". Det var en kväll och denne var uppe på högallen och skulle välta ned hö, då hände det sig, att där blev så ljust, att han ej torde gå dit upp mer.

Vidare var det på det viset, att när de satte in "fludakrackana" om vintern i stuan det hände om nätterna, att det hördes som om där var något, som välte dem, så att fars hustru i första giftet sa, att far skulle gå upp och köra katten ut. Jag är hans dotter i andra giftet.

Skriv endast på denna sida!

~~Stig
Fors
Isam~~

1971
2a

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

~~hol.
avskrift
cfr. Håkan Jönsson
Ossum,~~

~~2~~

Far hade en "ögapåg", som skulle välla ner hö på "högällen".
Då blev det så ljust däroppe, så han vågade aldrig gå dit
mer. Det var Bäckahästen. Den brukade också välla kull "flu-
dakrackana" (flödakruckorna: mjölkfat av lera) för oss.

Min mormor såg ljus vid Ramshögs stenar, och själv har jag
hört klockringning där vid jul.

Far köpte ett hus efter "kardmagaren", som dog. Han hade varit
trollkunnig, och det spökade i huset. Det tassade i rummet,
där han hade haft sina signier för sig. En kväll hörde vi
det gå ut till sjöboden och slå med en yxa.

En gång, när vi åkte på natten, låg en brun mössa på vägen,
och sedan kom det en liten vagn med hästar så stora som
hundar och körde förbi oss.

1972

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2b

Spökeri vid Ramshögsstenarna.

Min mormor berättar om Ramshögsstenarna, att hon hade sett ljus tänt där, men jag har själv gått där förbi en gång i "julvickan" vid sextiden på morgonen, och då hörde jag en sådan vacker ringning, så jag har aldrig hört sådan sen. Jag var då blott skolflicka. Jag är nu 44 år.

Skriv endast på denna sida!

1972

Gengångare.

Sen är det vad jag själv hört. Det var sen vi hade flyttat till ett hus på Hagestad "gåra". Där hade förut bott en man, som vi kalla "kardemagaren". Han kunde med "sineri". Så i den stugan han bodde, där låg vi om somrarna. Där var ett litet hörnskåp, som han hade sina "sineris konster" i. Där stod sängen. Alltså hörde vi, mina två systrar och jag, ett ovanligt tassande för jämnan, men så en kväll i september, så var det som att där hade sprungit något förbi fönstren och bort i fars båthus, där hördes det som att där hade slagits med fars stora slägga. Alltså vi fick fort sängen där ifrån. Vi hörde det alla utom far. Det fatta jag som gengångare.

Skane
Ingelstad
Lödne
1916

1972

Fra "Pee Johans"
no 27. Lödne

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

Spökeri.

Så var det en gång att jag åkte genom Hagesta by en gång mellan 12 och 1 på natten att först vid en väg, som kallas "Svårtebrasvägen", att rätt som det var så "stemde" min man och sade, att där låg en brun mössa. Så sa far, att den passar ej. Sen ett stycke längre öster på så såg jag ett litet ekipage i storlek som ett par hundar. Det körde, som det skulle kört med oss. Lika obemärkt, som det kom efter oss, så försvann det.